

κρόκος

κρόκος, ο, ουσ. [<αρχ. κρόκος (= είδος κίτρινου λουλουδιού)]. **1.** το κιτρινάδι του αβγού: «θέλω να μου κάνεις δυο αβγά τηγανητά, χωρίς να σπάσεις τον κρόκο τους». **2.** (στη γλώσσα της αργκό) ο μεγάλος βλάκας: «δυο ώρες κουβεντιάζω μαζί του, αλλά πού να συνεννοηθώ μ' αυτόν τον κρόκο που έμπλεξα!»· βλ. και λ. δίκροκος·

- *αβγό να πάρεις απ' αυτόν, κρόκο δε βρίσκεις μέσα*, λέγεται ιδίως για έμπορο, για εμπορευόμενο που εξαπατά τους πελάτες του: «δεν ξαναπάω ν' αγοράσω απ' το μαγαζί του, γιατί αβγό να πάρεις απ' αυτόν, κρόκο δε βρίσκεις μέσα»·

- *τρεις το αβγό κι ο κρόκος χώρια*, λέγεται για τους υπολογισμούς που κάνουν οι τσιγκούνηδες, οι φιλάργυροι και που μπορούν να στερήσουν από τους ανθρώπους του περιβάλλοντός τους ακόμη και το φαγητό: «μην υπολογίζεις πως θα μπορέσεις να πάρεις απ' αυτόν τον άνθρωπο δανεικά, γιατί αυτός είναι τρεις το αβγό κι ο κρόκος χώρια»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας